

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Split, Put Supavla 1

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sutkinji Danijeli Čipčić Buzov, sucu pojedincu, te Luciji Justić zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe HP-Hrvatske pošte d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, radi rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga, 17. lipnja 2021.,

presudio je

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev radi poništenja rješenje tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/19-02/143, Urbroj: 376-04-20-8 od 25. travnja 2020.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika Klasa: UP/I-344-08/19-02/143, Urbroj: 376-04-20-8 od 25. travnja 2020. obustavljen je postupak rješavanja spora između korisnika ovdje tužitelja, s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatskom poštom d.d., Zagreb, ovdje zainteresiranim osobom.

Tužitelj je putem e-maila podnio tužbu 7. kolovoza 2020. radi poništenja ukupno devet rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, ovdje tuženika, između ostalog i radi poništenja naprijed navedenog osporenog rješenja.

Rješenjem ovog suda poslovni broj 18 Usl-600/20-3 od 9. listopada 2020. razdvojen je spis ovog suda pod poslovnim brojem Usl-600/20 na način da će se po tužbi tužitelja postupati odvojeno na način pobliže određen i sadržan u izreci citiranog rješenja, pa je tako, između ostalog, točkom 7) izreke istog riješeno da će se tužba protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, radi poništenja rješenja Klasa: UP/I-344-08/19-02/143, Urbroj: 376-04-20-8 od 25. travnja 2020., a koje rješenje je predmet ovog upravnog spora, zvesti pod novi poslovni broj u upisnik ovog suda Usl, te je predmetna tužba zavedena pod poslovnim brojem Usl-739/20.

Tužitelj u tužbi navodi da su navedenim pobijanim rješenjima, pa tako i rješenjem koje je predmet ovog upravnog spora, nezakonito obustavljeni postupci rješavanja sporova između tužitelja i Hrvatske pošte (dalje: HP-a), a budući da sva pobijana rješenja imaju istovjetne činjenične i pravne osnove, te da su donesena uz pogrešno i nepotpuno iznošenje činjeničnog stanja i uz pogrešno primjenu materijalnog prava, da tužitelj u zakonskom roku podnosi zajedničku tužbu.

Nadalje, navodi kako u tužbi obrazlaže svoje navode u svezi osporavanog rješenja tuženika KLASA:UP/I-344-08/19-02/145, URBROJ: 376-04-20-7 od 1. lipnja 2020. označenog pod rednim brojem 1., a koji navodi da su u potpunosti primjenjivi za sva ostala osporavana rješenja, samo uz druge brojeve protokola i datume donošenja ranije poništenih odluka tuženika, kao i presuda Upravnog suda u Splitu, te podnesaka tuženika i tužitelja. Navodi da je presudom ovog suda poslovni broj Usl-394/19-4 od 25. ožujka 2020. poništena ranije nezakonita odluka tuženika Klasa: UP/I-344-08/19-02/145, Urbroj:376-04-19-4 od 23. srpnja 2019. u dijelu izreke navedenom pod točkom 2., te da je tuženiku naloženo da dostavi tužitelju svu dokumentaciju vezanu za provođenje internog postupka HP-a za preporučenu pošiljku prijamnog broja

što da je tuženik djelomično i učinio, priloživši dostavljenu dokumentaciju uz zaključak Klasa: UP/I-344-08/19-02/145, Urbroj:376-04-14-05 od 13. svibnja 2020. Međutim, budući da je dostavljena dokumentacija bila nepotpuna, neuredna i neažurirana, te da su se otvorila neka nova pitanja vezana uz dostavljenu dokumentaciju, da je tužitelj u svom podnesku tuženiku od 29. svibnja 2020. zatražio očitovanje i dostavu cjelokupne, uredne i ažurirane dokumentacije, na što da je tuženik u pobijanom rješenju obustavio postupak rješavanja spora između tužitelja i HP-a, odnosno da se odbio očitovati na pitanja tužitelja u odnosu na dostavljenu dokumentaciju, čime da je tuženik prekršio čl.55. st. 3. Zakona o poštanskim uslugama (dalje: ZPU-a) koji propisuje da tuženik sve sporove između tužitelja i HP-a treba rješavati na transparentan, objektivan i nediskriminirajući način, a da je tuženik zapravo potpuno ignorirao tužitelja. Ističe da je tuženik u obrazloženju pobijanog rješenja došao do pogrešnog zaključka da je tužitelj osporavao dostavljenu dokumentaciju i ranije provedeni interni postupak HP-a, a što je po mišljenju tužitelja, tuženiku poslužilo kao izlika da pitanja tužitelja u svezi dokumentacije poveže s točkom 1. svoje pravomoćne odluke od 23. srpnja 2019. u kojoj je tuženik odbio tužiteljev zahtjev za rješavanje spora kao neosnovan, protiv čega tužitelj nije podnosio tužbu Upravnom sudu u Splitu, budući da tužitelj nije osporavao dostavljenu dokumentaciju temeljem koje je HP proveo svoj interni postupak nego da je tvrdio da je ista nepotpuna, neuredna i neažurirana, te da se temeljem takve dokumentacije ne može izvesti nikakav zaključak o statusu predmetne pošiljke

Nadalje, ističe kako tuženik obustavlja postupak rješavanja spora između njega i HP-a, odnosno da se odbija očitovati na pitanja iz podneska tužitelja od 29. svibnja 2020. u svezi dostavljene dokumentacije predmetne pošiljke iz istog razloga zbog kojeg je tužitelj skrivao zatraženu dokumentaciju, a što da je poništeno pravomoćnom presudom ovog suda od 25.ožujka 2020., a to je, po mišljenju tužitelja, isključivo razlog favoriziranja HP-a na štetu tužitelja. Tužitelj u odnosu na sva pobijana rješenja tuženika (ukupno 9 rješenja) ističe da ih je zaprimio 17. srpnja 2020., iako da su neka od njih donesena 25. travnja 2020., a osim pristiglih (pobijanih) rješenja u svezi ove upravne stvari, da je tužitelj tog 17. srpnja 2020. zaprimio od tuženika još 39 njegovih odluka, tako da ukupni broj zaprimljenih odluka iznosi čak 48, da su neke od tih odluka donesene i prije više od šest mjeseci, što po mišljenju tužitelja znači da je tuženik namjerno odugovlačio sa slanjem nekih svojih odluka te da ih je namjerno poslao sve odjednom u tako velikom broju (48), a sve iz razloga da bi tužitelj imao što manje vremena za podnošenje novih pravnih lijekova protiv tuženikovih nezakonitih odluka, a što da je dokaz kršenja čl. 55. st. 3. ZPU-a. Iz sadržaja tužbe proizlazi da istom traži poništenje osporenog rješenja tuženika.

U odgovoru na tužbu tuženik je naveo da je tužba neosnovana, u bitnom navodeći kako je u provedenom upravnom postupku utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta, poštujući pri tome načelo

zakonitosti iz članka 5. i načelo utvrđivanja materijalne istine iz članka 8. ZUP-a te da je osporavana odluka u svemu obrazložena i u skladu s odredbom članka 98. stavka 5. ZUP-a. Nadalje, u konkretnom slučaju da je presudom ovog suda poništena točka 2. izreke Odluke tuženika poslovni broj KLASA: UP/1-344-08120-02/144, Urbroj: 376-04-19-4 od 19. srpnja 2019. te da je predmet vraćen na ponovni postupak; da je sukladno citiranoj presudi tuženik proveo ponovni postupak te da je tužitelju svojim Zaključkom dostavio traženu dokumentaciju temeljem koje je HP provela interni postupak i na temelju koje je tuženik odlučivao o osnovanosti tužiteljeva zahtjeva u prethodno provedenom postupku; da je unatoč tome što je dio odluke tuženika kojom je odlučeno o osnovanosti zahtjeva tužitelja (i kojom je utvrđen sam status predmetne pošiljke) postao pravomoćan, tužitelj nakon zaprimanja predmetne dokumentacije u ponovljenom postupku, osporavao predmetnu dokumentaciju navodeći kako je ista nekompletna te da na temelju iste nije moguće utvrditi status pošiljke, navodeći kako HP nema sustav obilježavanja, odnosno klasificiranja pošiljaka zbog čega da je zahtijevao dostavu klasifikacijskog obilježja. Obzirom na navedeno tuženik posebno ističe kako je člankom 9. Zakona o općem upravnom postupku (NN br. 47/09, dalje: ZUP-a) određeno da je službena osoba javnopravnog tijela (a ne korisnik/tužitelj) ona, koja samostalno utvrđuje činjenice i okolnosti u postupku te na temelju tako utvrđenih činjenica rješava upravnu stvar. Nadalje, da obzirom da je iz dostavljene dokumentacije bilo nedvojbeno razvidno da se radilo o preporučenoj pošiljci s povratnicom pošiljatelja Split d.o.o., a da tužitelj u ranije provedenom postupku nije osporavao dio odluke tuženika kojim je utvrđeno da je ugovorena poštanska usluga preporučene pošiljke s povratnicom izvršena cjelovito, već da je isti samo osporavao točku dva izreke rješenja kojom je odbačen njegov zahtjev za dostavom dokumentacije na temelju koje je zainteresirana osoba u svom internom postupku utvrdila da se radi o navedenoj vrsti pošiljke, da je tuženik nakon dostave predmetne dokumentacije tužitelju utvrdio kako nisu ispunjene zakonske pretpostavke za daljnje vođenje postupka te da je sukladno članku 46. stavak 5. ZUP-a, postupak obustavio. Dodatno navodi da je tužitelj u osporavanoj odluci također obaviješten da klasifikacijski sustav HP i pitanja koja se odnose na način provođenja internog postupka pri HP ne predstavljaju jedan od razloga za podnošenje prigovora koji su propisani člankom 54. stavak 1. ZPU-a. U odnosu na navode tužitelja koji se odnose na dostavu odluka tuženika, putem vlastite dostavne službe, tuženik ističe, kako je u konkretnom slučaju odlučeno da se izvrši postupak samodostave, koja se prema odredbama članka 2. stavak. 1. točka 21. ZPU-a ne smatra poštanskom uslugom. Dodatno naglašava, kako je tuženik, navedeni postupak samodostave u konkretnom slučaju izvršio isključivo vodeći se načelom ekonomičnosti, sve kako bi smanjio troškove dostave budući da je tuženik od strane tužitelja zaprimio preko dvjesto (gotovo istovjetnih) zahtjeva, što u konačnici iziskuje veći broj postupaka dostave, osim toga da su u konkretnom slučaju uzete su u obzir i postojeće okolnosti do kojih je došlo zbog epidemije bolesti Covida-19, a također da su uzeti u obzir i sami zahtjevi tužitelja, iz kojih je bilo razvidno da je za tužitelja od važnosti i značaja navođenje preciznih podataka koji se odnose na postupak druge dostave. Slijedom navedenog, tuženik smatra da je osporavano rješenje zakonito, radi čega je predložio da Sud na temelju članka 57. Zakona o upravnim sporovima (NN br. 20/10, 143/12, 152/14 i 94/16 i 29/17) odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

U podnesku tužitelja poslanom putem e-maila dana 20. studenog 2020. tužitelj je u bitnom naveo da sud u konkretnom slučaju i predmetnoj upravnoj stvari odlučuje o nepostojećoj tužbi tužitelja protiv jedne odluke tuženika, budući da je tužitelj podnio jednu tužbu protiv devet (9) odluka tuženika, a da je sud nezakonito postupio kad je

bez suglasnosti tužitelja razdvojio predmet pod poslovnim brojem Usl-600/20 na način da će se po tužbi tužitelja postupati odvojeno te na taj način da je nezakonito i bez suglasnosti tužitelja izmijenio njegov tužbeni zahtjev. Pored navedenog tužitelj se istim podneskom očitovao na odgovor na tužbu tuženika te ga u cijelosti osporio prigovarajući utvrđenom činjeničnom stanju te primjeni materijalnog prava te je u cijelosti ustrajao u navodima tužbe.

Sud je rješenjem u smislu odredbe članka 19. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17 ; dalje ZUS) pozvao HP-Hrvatsku Poštu d.d., Zagreb, da kao zainteresirana osoba sudjeluje u sporu i dostavi odgovor na tužbu.

U odgovoru na tužbu zainteresirana osoba je u bitnom navela da se prije svega u cijelosti pridružuje navodima iz odgovora na tužbu tuženika. Nadalje, navodi da je pravomoćnom odlukom tuženika Klasa: UP/I-344-08/20-02/143, Urbroj: 376-04-19-4 od 18. srpnja 2019. utvrđeno ie da ie ugovorena poštanska usluga preporučene pošiljke prijamni broj s povratnicom u cijelosti izvršena, a slijedom čega da su navodi tužitelja kojima se osporava način utvrđenja činjenica vezanih za uručenje naprijed navedene pošiljke ukazuju bespredmetnima. Ujedno zainteresirana osoba skreće pozornost da je tuženik u postupku dužan u povodu zahtjeva korisnika sukladno Zakonu o općem upravnom postupku dužan samostalno utvrditi sve činjenice i okolnosti te na temelju istih riješiti upravnu stvar, pri čemu službena osoba tuženika slobodnom ocjenom utvrđuje koje činjenice i okolnosti uzeti kao dokazane, a sve na temelju savjesne i brižljive ocjene dokaza provedenih tijekom postupka. Na taj način da je tuženik u povodu predmetnog zahtjeva tužitelja na nedvojben način utvrdio da se kod predmetne pošiljke radi o običnoj preporučenoj pošiljci s povratnicom pošiljatelja Split d.o.o. za koju ne postoji obveza druge dostave. S tim u vezi zainteresirana osoba u cijelosti osporava navode tužitelja da bi dokumentacija koja je tuženiku dostavljena u povodu zahtjeva tužitelja za rješavanjem spora u odnosu na pruženu uslugu uručjenja predmetne preporučene pošiljke nepotpuna i nejasna, a sve budući da je iz dostavljene dokumentacije na jasan i nedvojben način može utvrditi tko je pošiljatelj, a tko primatelj predmetne pošiljke. Slijedom navedenog predlaže u cijelosti odbiti tužbeni zahtjev.

Tužitelj se podneskom poslanim putem e-maila dana 26. ožujka 2021. očitovao u odnosu na dostavljeni odgovor na tužbu zainteresirane osobe navodeći da iako zainteresirana osoba navodi da je na temelju dostavljene dokumentacije moguće na jasan i nedvojben način utvrditi tko je pošiljatelj, a tko primatelj predmetne pošiljke, da je problem u tome što podaci o imenima i adresima primatelja i pošiljatelja nisu dovoljni za utvrđivanjem statusa pošiljke odnosno za utvrđenje radi li se o pošiljci za koju je bila predviđena obvezna druga dostava ili se radi o pošiljci za koju to nije bilo predviđeno. Takvog podataka u dostavljenoj dokumentaciji da nema, jer bi ga u suprotnom zainteresirana osoba jasno naznačila i konkretizirala, te otklonila svaku dilemu glede statusa predmetne pošiljke, a ne bi se pozivala na nezakonita postupanja tuženika.

Dostavljanjem navedenih podnesaka, strankama je omogućeno izjašnjavanje o zahtjevima i navodima drugih stranaka te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet ovoga spora, shodno članku 6. ZUS-a. Potom je u ovome sporu, presuđeno bez rasprave, jer su se, s obzirom na navode stranaka u tužbama i odgovorima na tužbe, za to ispunile pretpostavke iz članka 36. točke 4. ZUS-a.

Pritom je ovaj sud uzeo u obzir dokaze odnosno isprave u spisu ovoga spora i u spisu predmetnoga upravnog postupka dostavljenom uz odgovor na tužbu.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Predmet ovog spora je u smislu odredbe članka 3. ZUS-a ocjena zakonitosti osporenog rješenja tuženika kojim je obustavljen postupak rješavanja spora između korisnika ovdje tužitelja, s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatskom poštom d.d., Zagreb, ovdje zainteresiranim osobom.

Prije svega, u svezi prigovora tužitelja iznesenih u podnesku zaprimljenom pred ovim sudom 20. studenog 2020. u kojem navodi da ovaj sud u konkretnom slučaju postupa i odlučuje o nepostojećoj tužbi tužitelja budući da je tužitelj podnio jednu tužbu protiv devet (9) odluka tuženika, a da je sud nezakonito postupio kad je bez suglasnosti tužitelja razdvojio predmet pod poslovnim brojem Usl-600/20 na način da će se po tužbi tužitelja postupati odvojeno te na taj način da je nezakonito i bez suglasnosti tužitelja izmijenio njegov tužbeni zahtjev, za navesti je da je su isti u cijelosti neosnovani.

Ovo stoga što je odredbom članka 3. stavka 1. točkom 1. ZUS-a izričito propisano da je predmet upravnog spora ocjena zakonitosti pojedinačne odluke kojom je javnopravno tijelo odlučilo o pravu, obvezi ili pravnom interesu stranke u upravnoj stvari (upravni akt) protiv koje nije dopušteno izjaviti redoviti pravni lijek. Dakle, u upravnom sporu se odlučuje o zakonitosti pojedinačnog upravnog akta, u konkretnom slučaju o zakonitosti rješenja tuženika Klasa: UP/I-344-08/19-02/143, Urbroj: 376-04-20-8 od 25. travnja 2020. koje je doneseno u izvršenju presude ovog suda poslovni broj Usl-402/19-9 od 20. prosinca 2019. Naime, tužitelj jednom tužbom ne može osporavati devet različitih pojedinačnih odluka odnosno devet različitih upravnih akata, a kako to pogrešno smatra tužitelj, o čemu je brojna upravno sudska praksa već izrazila svoje pravno shvaćanje u mnogobrojnim sudskim odlukama.

Nadalje, iz podataka spisa predmeta je razvidno da je osporeno rješenje tuženika doneseno u ponovljenom postupku po presudi ovog suda poslovni broj Usl-402/19-9 od 20. prosinca 2019. kojom je poništena točka 2. izreke Odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/19-02/143, Urbroj: 376-04-19-4 od 18. srpnja 2019., te je predmet vraćen na ponovni postupak.

Naime, naprijed citiranom Odlukom tuženika od 18. srpnja 2019. u točki 1. izreke odbijen je kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora ovdje tužitelja s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, ovdje zainteresiranom osobom, u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručjenja preporučene pošiljke broj: dok je pod točkom 2. izreke u ostalom dijelu zahtjev za rješavanjem spora korisnika poštanskih usluga odbačen kao nedopušten.

U obrazloženju citirane presude, u izvršenju koje je i doneseno osporeno rješenje tuženika, a ocjena zakonitosti kojeg je predmet ovog upravnog spora, sud je u bitnom naveo:

„U odnosu na točku 2. izreke odluke kojom je odbačen prijedlog tužitelja za dostavom tražene dokumentacije, Sud ističe da se tuženik isključivo pozvao na odredbu članka 55. ZPU-a, ali se uopće nije očitovao na predmetni dio zahtjeva kojim je tužitelj tražio dostavu dokumentacije temeljem koje je HP provela interni postupak, radi čega zakonitost odluke u navedenom dijelu nije moguće ispitati, jer ista nije sukladna odredbi članka 98. ZUP-a i članka 55. stavak 8. ZPU-a, kojom je propisano da odluka Agencije mora biti detaljno obrazložena.

Slijedom navedenog, a budući da osporena odluka tuženika u navedenom dijelu nije zakonita, valjalo je, na temelju odredbe članka 58. stavka 1. ZUS-a, odlučujući u granicama tužbenog zahtjeva sukladno članku 31. stavkom 1. ZUS-a, poništiti točku 2. izreke odluke tuženika, s tim da je predmet bilo potrebno vratiti tuženiku na ponovni postupak.

U ponovnom postupku tuženik je dužan ponovno odlučiti o navedenom dijelu zahtjeva tužitelja, pri čemu će odluku valjano obrazložiti, pridržavajući se pritom pravnih shvaćanja i primjedaba ovog suda, u skladu s odredbom članka 81. stavka 2. ZUS-a.“

U nastavku postupka, tuženik je prihvatio pravno shvaćanje suda izraženo u naprijed citiranoj presudi ovog suda i držao se njegovih primjedbi u pogledu postupka izloženih u navedenoj sudskoj presudi.

Stoga, tuženik je postupajući prema navedenom, u ponovljenom postupku tužitelju dostavio dokumentaciju na temelju koje je HP, ovdje zainteresirana osoba, provela svoj interni postupak, te je na ta način postupilo po uputi sadržanoj u naprijed citiranoj presudi ovog suda.

Pored navedenog, valja istaći da tuženik u osporenom rješenju pravilno i osnovano ističe da je tužitelju dostavljena interna službena dokumentacija HP na temelju koje je nesporno utvrđeno kako se u konkretnom slučaju radilo o običnoj preporučenoj pošiljci, a što je razvidno i kao nedvojbeno utvrđeno uvidom u isprave koje su priložene spisu upravnog tijela.

Također za istaknuti je da se pravilno tuženik u svom odgovoru na tužbu poziva na odredbu članka 9. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj 47/09, dalje: ZUP-a) kojom je propisano da službena osoba javnopravnog tijela, a ne korisnik, u konkretnom slučaju tužitelj, samostalno utvrđuje činjenice i okolnosti u postupku te na temelju tako utvrđenih činjenica rješava upravnu stvar.

Nadalje, u skladu s navedenim, pravilno tuženik navodi da unatoč tome što je dio Odluke tuženika Klasa: UP/I-344-08/19-02/143, Urbroj: 376-04-19-4 od 18. srpnja 2019., kojom je odlučeno o osnovanosti zahtjeva korisnika, ovdje tužitelja, te kojom Odlukom je utvrđen sam status predmetne pošiljke, postao pravomoćan, tužitelj neosnovano nakon zaprimanja predmetne dokumentacije u ponovljenom postupku, osporava predmetnu dokumentaciju navodeći kako je ista nekompletna te da na temelju iste nije moguće utvrditi status pošiljke, navodeći kako HP nema sustav obilježavanja, odnosno klasificiranja pošiljaka zbog čega da je zahtijevao dostavu klasifikacijskog obilježja.

Slijedom naprijed navedenih utvrđenja, prema ocjeni ovog suda, tuženik je u cijelosti postupio po pravnom shvaćanju i primjedbama suda sadržanim u citiranoj presudi, te je pravilno postupio kada je obustavio predmetni postupak rješavanja spora između korisnika ovdje tužitelja, i davatelja poštanskih usluga HP-Hrvatska pošta d.d. Zagreb, Jurišićeva 13, ovdje zainteresirane osobe, pravilnom primenom odredbe članka 46. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj 47/09; dalje: ZUP).

Naime, odredbom članka 46. stavka 5. ZUP-a propisano je da kad se tijekom postupka utvrdi da više ne postoje pravne pretpostavke za vođenje postupka, rješenjem će se obustaviti postupak.

Stoga, a kako je u ponovljenom postupku, u izvršenju naprijed citirane presude, tuženik, korisniku, ovdje tužitelju, dostavio traženu dokumentaciju, te cijeneći činjenicu da je dio predmetne Odluke i to točka 1. izreke Odluke tuženika Klasa: UP/I-344-08/19-02/143, Urbroj: 376-04-19-4 od 18. srpnja 2019., kojom je odbijen kao nesonovan zahtjev za rješavanje spora ovdje tužitelja s davateljem poštanskih usluga ovdje zainteresiranom osobom u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručenja preporučene pošiljke broj: postao pravomoćan, a koja činjenica među strankama nije niti sporna, to je pravilno i zakonito tuženik zaključio kako više ne postoje pravne pretpostavke za vođenje postupka, a sve u skladu s naprijed citiranom odredbom članka 46. stavak 5. ZUP-a.

Ostali navodi tužitelja nisu od utjecaja na drugačije odlučivanje u ovom upravnom sporu, budući je osporeno rješenje doneseno na temelju pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja, uz pravilnu primjenu mjerodavnih odredbi Zakona, pri čemu nisu povrijeđena pravila postupka koja bi bila od utjecaja na drugačije odlučivanje u predmetnoj upravnoj stvari.

Stoga, a budući da je osporeno rješenje tuženika zakonito, te nisu ostvareni ni razlozi ništavosti pojedinačne odluke iz članka 128. stavka 1. ZUP-a, na koje sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan, odnosno presuditi kao u izreci.

U Splitu 17. lipnja 2021.

S U T K I N J A

Danijela Čipčić Buzov, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku 15 dana od dana dostave. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, a o istoj odlučuje Visoki upravni sud Republike Hrvatske. (čl. 66. u svezi čl. 70. ZUS-a).

Za točnost otpisaka – ovlašten službenik
Lucija Justić

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Primljeno: 07.07.2021. 11:23 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/20-01/66	376-08	
Uredžbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-21-06	0	

d2724554